

20 . București | Punct: Calea Victoriei 15, Fundațiile Hanului Damaris (Hotel de France); Grozăvești | Anul: 1995

Anul: 1995

Cod RAN: 179132.97;179132.92;179132.88

Perioade: Evul Mediu

Epoci: Evul Mediu

Tipuri sit: locuire

Categorii sit: Comercial, Neatribuit

Autori: Gheorghe Mănuclu-Adameșteanu, Mircea Negru, Florin Popescu

Instituții: Muzeul Municipiului București, Muzeul Municipiului București, Muzeul Municipiului București

Șantierul arheologic București

Raport

A. Calea Victoriei nr. 15

<P>

Obiectivul sondajului arheologic a fost surprinderea și cercetarea unei părți din fundațiile Hanului Damaris și a altor vestigii istorice ce ar fi fost depistate în curțile interioare ale fostului Hotel Victoria (Hotel de France) și în suprafața din imediata sa apropiere. În acest scop a fost trasată o secțiune longitudinală care, din motive obiective, a fost întreruptă pe o porțiune a străzii Ilfovului și împărțită în două sectoare (S IA, S IB).<P>

Sectorul S IA a avut lungimea de 18 m, lățimea de 2 m și adâncimi cuprinse între 1 m și 5,80 m. În S IA a fost surprinsă vechea albie a râului Dâmbovița. În carourile nr. 7 și 8, la adâncimea de 1,20 m au fost descoperite două bărne prinse în cruce cu un piron de fier, susținute în partea către râu de doi stâlpi din lemn adânc implantați în umplutura din acest punct.<P>

Amenajarea era menită să întărească rezistența malului Dâmboviței care fusese extins în albia râului prin depozitarea de gunoaie și moloz, fapt ce constituia o practică obișnuită în București în sec. XVIII - XIX.<P>

Sectorul S IB a avut lungimea de 68 m, lățimea de 2 m și adâncimi cuprinse între 1 m și 4,50 m. Fundațiile fostului Hotel Victoria descoperite în acest sector, coboară până la adâncimea de 4 m, în timp ce stratul de argilă sterilă din punct de vedere arheologic începe de la adâncimea de 1,40 m. În curtea interioară de E a hotelului a fost descoperită o groapă din sec.XIX. Ea este anterioară anului 1881 în care a fost construit Hotel de France.<P>

Inventarul arheologic descoperit este sărac și constă în fragmente ceramice, fragmente de cărămizi, obiecte din metal și sticlă, monede, oase de animale și cochilii de scoici (stridii). Majoritatea materialului arheologic descoperit în S IA, poate fi datat în sec. XIX, chiar în a doua jumătate a veacului, așa cum sugerează monedele descoperite, emise între anii 1847 și 1882-1885. Unele fragmente de urcioare, acoperite cu smalț verde au torțile decorate cu alveole pe margini și pot fi datate în sec.XVIII.<P>

Groapa cercetată în curtea interioară de E a hotelului conținea fragmente ceramice datate în sec.XIX. În această groapă au mai fost descoperite un fragment dintr-un vas din pastă albă decorat cu un motiv floral pictat și altul de la o strachină decorată prin incizare cu motivul păsării și acoperită cu smalț. Cele două fragmente ceramice descoperite în poziție secundară pot fi datate în sec. XV - XVI.<P>

<P>

B. Str. Mihai Viteazu

<P>

Lucrările pentru instalarea unor cabluri electrice sub trotuarul sudic al străzii Mihai Vodă (lângă Palatul CEC) au scos la lumină o parte din fundațiile Hanului Bisericii Sf. Ion cel Mare. Deși săpăturile efectuate nu au avut caracter arheologic considerăm drept utilă prezentarea observațiilor noastre. Șanțul realizat în scopul amintit a avut lungimea de 60 m, lățimea de 1,25 m și adâncimea medie de 0,80 m.<P>

Observații stratigrafice. Sub trotuar, între 0,25 m și 0,45 m, a fost surprins ultimul nivel de locuire reprezentat prin ziduri legate cu un mortar friabil, care pot fi datate în sec. XIX. De la adâncimea de 0,50 m până la 0,90 m a fost observat nivelul anterior ce cuprindea fundațiile unor ziduri din sec. XVIII. Folosirea unui mortar compact și izvoarele scrise sunt dovezi în privința datării. În carourile nr. 49 - 50, la adâncimea de 0,90 - 1,10 m a fost observată o podea din lut galben bătut care aparține nivelului din sec. XVIII. La adâncimea de 1,40 m a fost atins stratul de argilă sterilă din punct de vedere arheologic, cu excepția porțiunii în care fundațiile zidurilor din sec. XVIII au coborât până la 1,50 m. În general, zidurile din sec. XIX au la bază fundațiile celor din veacul precedent.<P>

Inventarul arheologic descoperit este sărac și constă în fragmente de vase de lut ars, sfeșnice, porțelan și pipe.<P>

Observațiile stratigrafice și inventarul arheologic descoperit sunt argumente ale existenței a două faze în funcționarea edificiului. Ridicat în sec. XVIII și refăcut în sec. XIX, Hanul Bisericii Sf. Ion cel Mare a fost demolat înainte de 1871, când maiorul Dimitrie Pappasoglu a redactat două hărți ale capitalei.<P>

Menționăm faptul că în cadrul materialului arheologic recuperat se află și un fragment dintr-o strachină decorată cu un motiv solar incizat și acoperită cu smalt, care prin tehnica realizării decorului poate fi datată în sec. XV - XVI.<P>

Observațiile făcute nu ne permit să afirmăm existența unui nivel de locuire anterior celui din sec. XVIII, rezolvarea acestei probleme revenind unor cercetări arheologice viitoare.<P>

<P>

C. Grozăvești <P>

<P>

S-au efectuat săpături de salvare pe locul unde urma să se construiască o stație de pompare a apei. Amplasamentul ales pe malul drept al Dâmboviței, în imediata vecinătate a Bisericii Căldărenii Vechi, a afectat o necropolă medievală târzie. <P>

Au fost descoperite 34 de morminte de înhumăție, orientate E-V, îngropate la adâncimi ce variază între 1 m și 1,70 m. <P>

Majoritatea scheletelor au fost puse în sicrie de lemn, dar există și câteva cazuri când înmormântarea s-a făcut în groapa simplă. Au fost dezvelite schelete de bărbați, femei și copii, depuse în decubit dorsal, cu mâinile împreunate pe cutia toracică sau pe bazin. Ca o excepție menționăm câteva morminte, dispersate în cadrul necropolei, la care brațele sunt îndoite și palmele puse pe omoplați (bogomili). Cronologia cimitirului este asigurată de câteva monede austriece (6 kreutzen 1849, 2 kreutzen 1851) și românești (10 bani 1967) depuse pe piept sau legate de deget. Inventarul funerar este foarte sărac, cu excepția mai multor nasturi de os și sief (cămașă) sau metal (de la o manta militară? - într-un singur caz) mai putem consemna o brățară de sticlă, un ac de păr și un cercl.<P>

Ulterior acestei faze am mai consemnat o serie de înmormântări, mult mai bine păstrate, databile la începutul sec.XX (cca. 15 schelete), dar care nu au făcut obiectul investigațiilor arheologice.

Informații suplimentare online

[Raportul 201 din cronica.cimec.ro](http://raportul201.cimec.ro)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](http://localizare.pe.harta.folosind.Mapserver.Cimec.ro)